

Romat – begunka

Romat Hasan se je rodila leta 1983 v Afrinu v Siriji. Gimnazijo je obiskovala v Alepu, nato pa se je zaposlila kot vzgojiteljica v vrtcu. Pred begom je živela srečno družinsko življenje z možem in tremi otroki. Dom je bila prisiljena zapustiti zaradi vojne. Vedela je, da se z družino podaja na negotovo pot, in ni imela predstave, kaj jim bo življenje prineslo. Za svojo družino je želela zgolj varen dom. Na begu so bili štiri leta. Najprej so iz Alepa zbežali v majhno sirijsko vas in po nekaj mesecih v Irak ter od tam v Turčijo. Ker v Turčiji niso mogli ostati, so se čez Sredozemsko morje podali v Grčijo. Potovali so v majhnem gumijastem čolnu. Romat je bila takrat četrtič noseča. Celotna pot je bila boj s smrtjo. Čoln se je med potjo začel potapljati in vse, kar je bilo slišati sredi morja, so bili prestrašeni kriki otrok. Na to, da so preživeli potapljanje čolna, Romat danes gleda kot na popoln čudež. Tudi v najtežjih trenutkih ni izgubila upanja, saj jo je vodila močna želja, da reši otroke. V Grčiji so eno leto živeli v begunskem taborišču, leta 2017 pa so bili po programu relokacije s pomočjo Mednarodne organizacije za migracije (IOM) preseljeni v Slovenijo. Pridobili so status beguncev. Odkar živijo v Sloveniji, vsi čutijo več miru in stabilnosti. Deček Hasan, ki je bil na začetku bega star nekaj dni, je prvič v življenju zaživel kot otrok. Romat dan za dnem opazuje, kako se otroci spreminjajo in pričenjajo uživati življenje.

Romat danes dela v restavraciji in si želi, da bi nekoč odprla svojo. Od leta 2018 sodeluje v skupni No-Border Craft (Rokodelstvo brez meja) – neformalni, samoorganizirani in avtonomni skupini rokodelk, begunk in aktivistk, ki si prizadeva vzpostaviti alternativno ekonomijo in omogočiti emancipacijo prosilk za azil in begunk. Romat je delo v skupini pomembno predvsem zaradi druženja in povezovanja, omogoča pa ji tudi minimalen dodatni pritok denarja, saj so prostovoljni prispevki za kvačkane izdelke v celoti namenjeni prosilkam za azil in begunkam, ki sodelujejo pri delu. Za skupino je ključnega pomena gradnja skupnosti, v kateri se počutimo dobro, in boj proti nacionalizmu, rasizmu, seksizmu in vsem oblikam diskriminacije.